

1209**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia 4 września 2006 r.

w sprawie szczegółowych warunków udzielania poręczeń ze środków wsparcia udzielanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości

Na podstawie art. 6b ust. 12 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. Nr 109, poz. 1158, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania poręczeń ze środków wsparcia udzielonego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, przeznaczonego na powiększenie funduszu poręczeniowego, o którym mowa w art. 6b ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 131, poz. 909).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 66, poz. 596 i Nr 216, poz. 1824, z 2004 r. Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110, Nr 179, poz. 1484 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 149, poz. 1074.

§ 2. Poręczenie może być udzielone wyłącznie mikroprzedsiębiorcy, małemu lub średniemu przedsiębiorcy, który:

- 1) prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) nie posiada zaległości z tytułu należności publiczno-prawnych;
- 3) nie pozostaje pod zarządkiem komisarycznym ani nie znajduje się w toku likwidacji, postępowania upadłościowego lub postępowania naprawczego;
- 4) w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną — nie został prawomocnie skazany za przestępstwo składania fałszywych zeznań, przekupstwa, przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniężnemu i papierami wartościowymi, obrotowi gospodarczemu, systemowi bankowemu, przestępstwo skarbowe albo inne związane z wykonywaniem działalności gospodarczej lub popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych;
- 5) w przypadku przedsiębiorcy niebędącego osobą fizyczną — wykaże, że żadna z osób będących człon-

kami jego organów zarządzających bądź wspólnikami nie została prawomocnie skazana za przestępstwa, o których mowa w pkt 4;

- 6) nie znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej, co oznacza, że nie spełnia kryteriów określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej³⁾;
- 7) nie znajduje się w okresie restrukturyzacji przeprowadzanej z wykorzystaniem pomocy publicznej.

§ 3. Poręczenie może być udzielone po przeprowadzeniu przez podmiot prowadzący fundusz poręczeniowy analizy ryzyka niewykonania zobowiązania zaciąganego przez przedsiębiorcę.

§ 4. 1. Poręczenie jest zabezpieczone wekslem in blanco.

2. Dodatkowa forma zabezpieczenia może być zastosowana, jeżeli potrzeba taka wynika z analizy ryzyka, o której mowa w § 3.

§ 5. 1. Wartość poręczenia nie może przekraczać 80 % wartości poręczanego zobowiązania, z wyjątkiem poręczeń, o których mowa w § 8.

2. W przypadku zobowiązania poręczanego przez więcej niż jeden podmiot prowadzący fundusz poręczeniowy łączna wartość tych poręczeń nie może przekroczyć 80 % wartości poręczanego zobowiązania.

3. Łączna wartość zobowiązań funduszu poręczeniowego z tytułu poręczeń udzielonych jednemu przedsiębiorcy lub jednostkom powiązanim w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.⁴⁾) nie może przekroczyć 5 % kapitału funduszu poręczeniowego.

³⁾ Kryteria, o których mowa w pkt 9 — 11 komunikatu Komisji — Wytoczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 1.10.2004, str. 2).

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.

§ 6. 1. Poręczenie spłaty kredytu lub pożyczki może dotyczyć wyłącznie kredytu lub pożyczki zaciąganego w instytucji, z którą podmiot prowadzący fundusz poręczeniowy zawarł umowę o współpracy w zakresie działalności poręczycielskiej, w szczególności w banku, funduszu pożyczkowym, spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) warunki oraz sposób dokonywania wypłat z tytułu udzielonych poręczeń;
- 2) zasady wymiany informacji o udzielonych pożyczkach lub kredytach oraz poręczeniach.

§ 7. 1. Poręczenie udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia jest pomocą *de minimis*, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 08, t. 2, str. 138), z uwzględnieniem art. 63 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291).

2. Wartość pomocy obliczana jest zgodnie z § 4 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w różnych formach (Dz. U. Nr 194, poz. 1983).

§ 8. W przypadku poręczeń udzielanych przez fundusze na inne cele niż spłata kredytu lub pożyczki, w szczególności będących formą wadium lub zabezpieczenia należytego wykonania umowy, zgodnie z art. 45 ust. 6 pkt 5 oraz art. 148 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. — Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2006 r. Nr 164, poz. 1163), zastosowanie mają przepisy § 2—5 oraz 7 rozporządzenia.

§ 9. Rozporządzenie traci moc z dniem 30 czerwca 2007 r.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *P. G. Woźniak*